

dem, man benytter ved Sainte-Laguë's Methode; det samme kan ogsaa tænkes at finde Sted, naar den største Brøk, der bortkastes, kun er lidt over $\frac{1}{2}$ (eller omvendt den mindste Brøk, der forhøjes, kun er lidt mindre end $\frac{1}{2}$). I alle disse Tilfælde vil de to Metoder give nøjagtigt det samme Resultat, hvilket ogsaa uden Undtagelse vil finde Sted ved Valg mellem kun to Partier.

Iøvrigt vil det af Figuren fremgaa, at naar Største Brøks Metode giver andet Resultat end Sainte-Laguës Metode, da vil den enten nærme sig til Lighed med Metode I eller til Metode II.

De 4 Valgmaader kan i Henhold til det fremførte kortelig karakteriseres paa følgende Maade:

Medens den d'Hondt'ske Metode ved at besidde de ovenfor omtalte Egenskaber har faaet Ord for at favorisere de store Partier og en tilsvarende Betragtning vil kunne anlægges overfor Metode II, søges disse Ulemper undgaaet ved de to andre Metoder; ved Laguës Metode derved, at Repræsentationen *for den enkelte Vælger*, ved største Brøks Metode derimod derved, at Repræsentationen *for det enkelte Parti* bliver saa nær som muligt den samme. Samtidig taber selvfølgelig disse Metoder de Egenskaber, hvori den d'Hondt'ske Metode søger sin Styrke; medens denne har reduceret Muligheden for Dannelse af en „Valgaritmetik“ saa meget, det overhovedet er muligt, finder dette ikke Sted ved Metode III og IV; men saalænge man ikke har ganske nøje Kendskab til Partiernes Styrke forud for Valget, og navnlig saalænge Talen er om større Vælgertal, vil dette Forhold næppe kunne faa *praktisk* Betydning.

Hans Cl. Nybølle.